

"העולם הזה" שבועון החדשות הישראלי • המערכת והמינהלה: תל-אביב, רחוב גורדון 3, טלפון 03243386, תאריך 136 • מען מברק: "עולמפרס" • מודפס ב"הרפוס החדש" בע"מ, תל-אביב, רח' בן-אבנר • הפצה: "נר" • גופות: צינקוגרפיה כפ"מ • העורך הראשי: אורי אבנרי • העורך: אלי תבור • עורך תכנית: יוסף שנון • עורכת כתוב: נורית יהודאי • ראש המינהלה: אברהם פיטון • מח' המודעות: רפי זכרני • המו"ל: העולם הזה בע"מ.

קיא קי

הכתבה על גורנו להפירה המוח. יוזם ועידת-פירנצה, שהתפרסמה בגילון האחרון (במדינה / אישים) החסירה פרס מאלף אחד, מפני שהיא נגע לעיתון זה. אילי כדאי להוסיפו כאן.

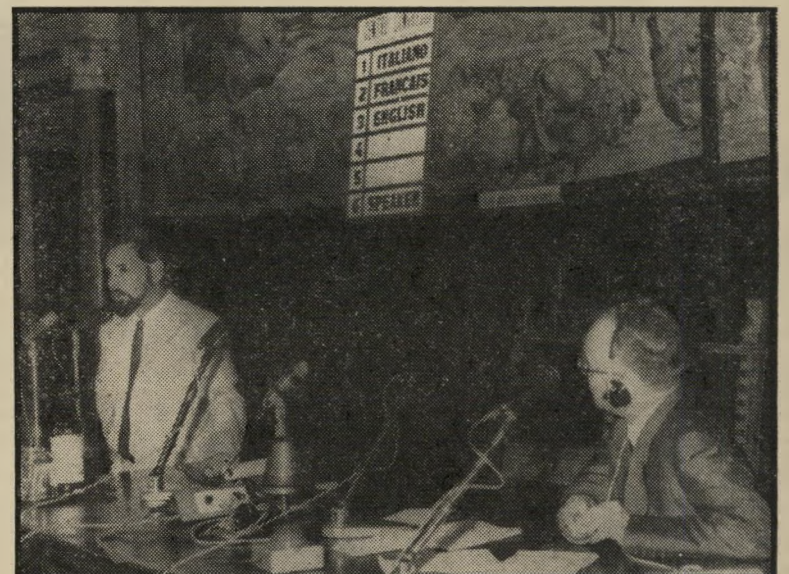
אחרי שמישרד-החץ בהנהגת גולדה מאיר, הצליח לפוצץ את ועידת-פירנצה הראשונה ב-1958, החליט להפירה שיש להפגיש את כוחות-השלוש שבני הצדדים, תחת לפעול להצגת שני רישומים. החל בוועידה השנייה, שנערכה ב-1960, הומן את אורי אבנרי לכל הוועידות.

הוועידה הרביעית עמדה להתכנס בפ"ר רנצה ב-19 בינוי 1964. הזמנה רשמית נשלחה לאורי אבנרי. לפתע קיבל אבנרי מברק ממוכרות הוועידה, שביטל את את

ברגע הראשון לא ידע להפירה כיצד להגיב על פעולה רשמית זו של ממשלת ישראל. הוא ביקש לקפא את ההזמנה. אולם בכך לא הסתיים העניין — כי פשר לא הכיר את להפירה האמיתי.

המזכיר הקטן" התקשר ביוזמתו עם כמה אנשים שהיו נאמנים עליו, שהכירו את ישראל. הוא שאל אותם לגבי שנתנה של ממשלת ישראל כי העולם הזה הוא "שבועון פרונוגרפי". איני יודע את מי שאל ומה היו התשובות, אך אפשר ללמד עליהן מן התוצאות. להפירה התמלא זעם על השגרירות הישראלית. הוא שלח מיברק רק חדש לאבנרי, שבו אישר את הזמנתו. פשר החריס את הוועידה, אחרי שברדע לו מה להפירה חושב עלי.

מספר אבנרי: "לא ידעתי על השתלש" לות זו, כאשר הגעתי לפירנצה ונכנסתי למלון, שבו הייתי אמור לשהות כארוח

ההפירה מקשוב לאבנרי בוועידת-פירנצה, 1964 תוצאה הפוכה

הוועידה, ראיתי את להפירה באסדרה. ברגע שראת אותי, יגש אלי וחבק אותי. במשך כל ימי אותה ועידה יצא מגידור להפגין כלפי יחס מייחוד. נדמה לי שהידר דות האמיתית בינינו החלה רק אז.

אגב, הרעיון הנלות של מישלוח קטעיר-עיתונים לא היה, כנראה, המצאה של פשר. כי באותו זמן נקט ציר ישראל בפאריס, מרוו, אותה השיטה. אחרי שלה'מונד הפאריסאי, ולומין רב' ההשפעה, פירסם באותה עת סידרת-אמרי רים של אבנרי על הסיכסוך הישראלי-עחבי, שלה מרוו לעורך לה'מונד מיבחד של תמונת גזרות מן העולם הזה, ומהה על פירסום מאמריו של "עורך שבועון

פרונוגרפי" בעיתון צרפתי מה מכובד. לה'מונד הגיב בבה, ופירסם כעבור זמן מה סידרה נוספת של אבנרי.

אם שני נציגים דיפלומטיים בכירים נוקי טים אותה השיטה — שאין לה תקדים בתולדות הדיפלומטיה העולמית — אין מנוס מן המסקנה שקיבלו לכך הוראה מפורשת מירושלים. אחרי הכל, אין זה מקובל ששגרירי מדינה משמיעים את אור רהייתם שלהם באזני זרים.

מי אם כן, הגה את הרעיון הגאוני הזה? גם על כך קיבלנו, לאתר-מכון, מידע מוס' מד ביותר. הוא לא היה דרוש, כי גם בלי מידע אפשרי היה לנחש את הדברים בוודאות.

רעיון מעוות ומטופש מסוג זה יכול היה לעלות רק במוחה של אישיות לאומית אחת: גולדה מאיר.

יהושע רבינוביץ, שרה-אוצר בממ' שלת המערך האחרונה, העניק השבוע ראי' ויון לרפאל בשן מדיניות אחרונות. בו מתח ביקורת חריפה על מדיניותה הכלכלית של ממשלת הליכוד.

לא יכולנו שלא לנחן למקרא הדברים שאמר רבינוביץ. הם נראו כציטוט מדוייק של מאמרי הביקורת שנכתבו במשך שנים ע"י העולם הזה — נגד המדיניות הכלכלית בה נקט רבינוביץ עצמו בעת שכתהן כשרי האוצר.

אפילו הכותרת בה הוכתר הראיון עמו — "התוכנית של ארליך מעשירה יותר את בעלי היכולת ומרוששת את השכירים" — שנלקחה מתוך דבריו, לא היתה אלא חזרה, מסורבלת מעט, על הכותרת מתחתה התפרסמה רשימת הביקורת של העולם הזה על המדיניות הכלכלית החדשה של ממשלת המערך בחודש נובמבר 1974.

הליכוד את מדיניות-החזן של ממשלת ה" מערך. אולם האבסורד בולט זוועק יותר ל" שמים בנושא הכלכלי. איזה תוקף יכול להיות לטענותיו של יהושע רבינוביץ על כן, שכונת ממשלת הליכוד להלבין את ההון השחור היא בבחינת השחתה מוסרית, כאשר הוא עצמו נושא באחריות מרכזית להצטברותו של ההון השחור ולהשחתה מוסרית המורה פי כמה שהשחתה המדי' ניית הכלכלית שהוא עיצב?

מבחינה זאת, של אמירות הביקורת כלפי מדיניותה הכלכלית של הממשלה והשמ' עתה לא מתוך מניעים פוליטיים, הנובעים רק מרצון לנגח את ממשלת הליכוד ניגוח לשמו, יש משקל יתר דווקא לביקורת ה' עולם הזה. היא משוחררת מאותן פניות ופזילות שאיפיינו את מוחחי הביקורת ה' נוכחיים, שהחרישו כאשר ממשלות קוד' מות ניכו לפתור את בעיות המשק על גבו של ציבור השכירים.

די לקחת את הדברים שפירסם העולם הזה בדיוק לפני שלוש שנים, בעת שהוכרו על המדיניות הכלכלית החדשה של ממ' שלת המערך, כדי להיוכח בכך.

איני רוצה להללות אותך בציטוטים מת' משכים. אבל כמה מהקביעות שקבע העולם הזה לגבי אותה מדיניות כלכלית, טובים גם לגבי המדיניות הכלכלית של ממשלת הליכוד. אין הבדל משמעותי בתפיסת ה' עולם המשקית והחברתית של מעצבי שתי התוכניות, ששתיהן פגעו בציבור העובדים באותה מידה, ללא סיכוי ממשי לפתרון בעיות המשק.

"המדיניות הכלכלית החדשה נושאת על פרצופה את תווי-הפנים של ממשלה זאת, של ממשלה כזאת", הגיב העולם הזה על המדיניות הכלכלית של רבינוביץ (העו' 1941). אין ספק, דרושה מדיניות חדשה, דרושים קורבנות, הוויכוח אינו על הצורך במדיניות ובקורבנות, אלא על ה'

הכתבה על הפיחות, "העולם הזה" 1941 (13.11.74) הוראה מפורשת

מכרה הסוציאליט של המדיניות ועל חלוקת הקורבנות.

"המטרה כאן ברורה לגמרי. העול מוטל על האיש העובד, על האזרח העמל, השכיר והעצמאי. הכל נפתר כך שלא ייפגע ה' מעמד הבכיר של עשירים ופרוטקציונרים, עסקנים בכירים ופקידים בכירים, המעמד החדש" השולט בישראל... לאורך כל הקו: מי ששייך למעמד הפרוטקציונרים, כל זה אינו נוגע לו. כל השאר — נגזר עליהם להוריד את רמת-המחיה, לקבל תמורת עמל הונן ומאמץ הונן את המחצית שמקבל עמיתו באירופה..."

כדי להמתק את הגוללה לשכירים הצ' הירה ממשלת המערך ב-1974 כי בכונתה להטיל מס רווחי הון. קבע או העולם הזה: "כדי לרמות את השכירים הרדיעו על מיסים שיטילו על בעלי-ההון. הדעה זו היא רמ' אות. שכן בעוד אשר ההתייקריות פוגעות מדי, הרי את המיסים יש לאשר בתהליך חקיקה ממושך."

המציאות הצדיקה קביעה מוקדמת זו. ממשלת המערך לא הטילה מעולם את מס רווחי ההון אותו הבטיחה. ממשלת הליכוד הבטיחה כי בתמורה להורדת רמת חיי העובד, היא תצמצם את הוצאותיה. מה שמתרחש בימים האחרונים בממשלה מבי' היר שאין בכונתה לממש הבטחה זו. מה שהיה, הוא שיהיה.

תאריך